

že připouští, že šlo o nárok, který mu jako dědici příslušel. Poněvadž šlo o nárok a nikoliv o pohledávku proti třetí osobě, nepřichází tato vůbec jako dlužník v úvahu. Nevadilo proto požadavku určitosti, že nebylo ještě jisto, jakým způsobem dojde nárok uskutečnění a v jaké výši, ježto vlastností dlužníka jako dědice a jmenováním určité pozůstalosti byl vymezen nárok ten tak, že co do jeho vzniku nemohlo býti pochybnosti. Kupitel dědictví nevstupuje podle § 1278 obč. zák. jen v práva, nýbrž i v závazky prodatele. V souzeném případě nebylo zjištěno, že dlužník prodal dědictví s příslušnými povinnostmi, nýbrž, že postoupil nárok, který měl na pozůstalost. Nelze proto spornou úmluvu považovati za kup dědictví, a nebylo k platnosti její třeba formy notářského spisu.

### Čís. 13283.

**Stalo-li se odvolání bezpředmětným, nemohl odvolací soud rozhodovati ani o odůvodnění odvolání.**

(Rozh. ze dne 15. února 1934, R I 1290/33.)

Rozsudek pro zmeškání, vyneseny okresním soudem v B. dne 1. července 1933, byl usnesením téhož soudu ze dne 31. srpna 1933 zrušen. Vzhledem k tomu odmítl odvolací soud usnesením ze dne 13. listopadu 1933 jako bezpředmětné odvolání z rozsudku prvního soudu ze dne 1. července 1933.

Nejvyšší soud nevyhověl odvolatelovu rekursu proti usnesení odvolacího soudu.

### Důvody:

Odvolání žalovaných směřovalo proti rozsudku pro zmeškání vnesenému okresním soudem v B. dne 1. července 1933. Poněvadž však tento rozsudek byl zrušen usnesením tohoto okresního soudu ze dne 31. srpna 1933, jež nabylo právní moci, stalo se odvolání, jež se rovněž domáhalo zrušení uvedeného rozsudku, bezpředmětným a bylo proto právem odmítnuto. Názor stěžovatelů, že odvolací soud měl rozhodnouti aspoň o odůvodnění odvolání, nemá opory v zákoně, poněvadž odvolací soud rozhoduje o odvolání jako takovém, nikoli o tom, co bylo uvedeno k jeho odůvodnění, nelze-li vyřídit odvolání věcně z důvodů jakýchkoli.

### Čís. 13284.

**Zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného.**

**Usnesení nesporného soudce o povolení donucovacích opatření podle § 50 odst. (6) zákona čís. 100/1931 sb. z. a n., nestalo se povole-**

ním exekuce podle exekučního řádu tím, že bylo použito donucovacích prostředků podle tohoto řádu.

O odkladu výkonu usnesení ve smyslu § 50 (6) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. může rozhodovati jen soudce nesporný podle ustanovení zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. v řízení nesporném, nikoliv soudce exekuční podle předpisů exekučního řádu.

(Rozh. ze dne 15. února 1934, R I 1309/33.)

Vzhledem k podané opoziční žalobě navrhl žalobce u procesního soudu, by byla odložena exekuce vedená žalovanou proti žalobci k vy-možení nároku na přenechání nezletilého dítěte do výchovy a výživy žalované. S o u d p r v é s t o l i c e návrhu vyhověl, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Ze žalobcova návrhu neplyne, která exekuce má být odložena. Zřejmě jde o výkon předání nezletilého dítěte žalované, nařízený usnesením ze dne 17. října 1933, Nc I 128/33. Jde tudíž o opatření nesporného soudce, jež lze vykonati jen donucovacími prostředky ve smyslu § 50 nesp. zák., nikoliv o opatření, jež může být vykonáno podle předpisů exekučního řádu. Žalobce mohl by tudíž žádati o odklad výkonu opatření jen u nesporného soudce, jenž vydal opatření, nikoliv však u exekučního soudce na základě opoziční žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Správným jest názor rekursního soudu, že usnesení okresního soudu ze dne 17. října 1933 č. j. Nc I 128/33-25 jest nařízením výkonu usnesení vydaného v řízení nesporném po rozumu § 50 odst. (6) zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. a nikoli povolením exekuce po rozumu § 1 čís. 6 ex. ř. Jde to jasně z toho, že vydáno bylo soudem nesporným, který v důvodech usnesení dokonce uvádí, že ustanovení exekučního řádu jsou vyloučena. Usnesení to nestalo se povolením exekuce podle exekučního řádu, že použito bylo donucovacího opatření podle tohoto řádu, neboť opatření těch i nesporný soud podle citovaného § 50 (6) nesporného zákona k výkonu svých usnesení může užít. O odkladu výkonu takového usnesení lze rozhodovati jen soudci nespornému podle ustanovení zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. v řízení nesporném, a nikoli soudci exekučnímu podle předpisů exekučního řádu.

**Čís. 13285.**

Úprava pachtovného (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Úpravě pachtovného není na závadu, že v pachtovní smlouvě, uzavřené před účinností vládního nařízení, se pachtýř vzdal jakékoliv ochrany pachtu stanovené snad zákonem nynějším nebo budoucím.

(Rozh. ze dne 15. února 1934, R I 44/34.)